

Geachte voorzitter, leden van de commissie, wethouder,

Hartelijk dank voor deze gelegenheid om in te spreken. Wij zijn Paul en Patricia Kamp, ouders van zes kinderen in de leeftijd van een half jaar tot bijna twaalf. Op dit moment zijn onze vier oudste kinderen vrijgesteld van de inschrijvingsplicht wegens richtingsbedenkingen.

De afgelopen maanden is de Rotterdamse politiek meer dan eens ter sprake gekomen bij het onderwijs aan onze kinderen. We merken dat ze het soms maar moeilijk kunnen begrijpen: “Hoe kan de wethouder nu iets anders willen dan wat de wet zegt, en dat nog mógen ook?” “Maar mama, de mensen van de gemeenteraad hebben nu toch gehoord hoe het precies in de wet staat? Van dat dakraam, begrijpen ze dat dan niet?”

We hebben de kinderen laten weten dat ze het heel scherp zien: Een wethouder die zich niet aan de wet houdt, dat klopt niet. Maar we hebben ze ook geleerd dat we geloven dat de raad ons als burgers zal beschermen. We hebben met hen gesproken over het raadslid op wie papa en mama gestemd hebben en laten zien hoe hij zich nu ook inzet voor gewetensvrijheid en thuisonderwijs.

Maar mij als moeder doet het pijn. Thuisonderwijs is niet iets wat je “zomaar even doet.” Als je serieus bezig bent met de opvoeding van je kinderen en je komt er achter dat er echt geen enkele school in de omgeving is die aansluit bij je levensovertuiging, dan heb je in Nederland gelukkig de mogelijkheid om dat onderwijs zelf te organiseren. En dat doen we dan ook.

Ik hoorde laatst onze dochters van 11 en 10 spelen met 2 vriendinnetjes die toevallig ook thuisonderwijs krijgen. “Zullen we schoolje spelen?” zei de één. Daarop antwoordde een ander: “Nee, daar zijn we niet sociaal genoeg voor.” Hierna lagen er 4 meiden helemaal dubbel van het lachen. En ja, zo lachwekkend is het ook!

Onze kinderen krijgen goed onderwijs, maar niet van half 9 tot half 4. Als je lekker op je eigen tempo mag werken, dan blijft er tijd over! Mijn man en ik hebben een sociaal project in Pendrecht, we ontvangen meer dan 135 verschillende kinderen per week op de clubmiddagen. Kinderen die het moeilijk hebben thuis. Onze eigen kinderen helpen en doen hier volop mee. Verder voetballen en vissen onze jongens graag en de meiden spelen in een musicalgroep.

Vanaf februari staat ons leven op z'n kop. We moeten alle zeilen bijzetten om genoeg tijd te hebben voor het werk dat we doen, het onderwijs aan onze kinderen en alle andere dingen die belangrijk zijn, nu we soms tot in de late uurtjes bezig moeten zijn om ‘tegen de wethouder te vechten’. Terwijl we ons gewoon houden aan de wet! We hebben een richtingsbezwaar en we zorgen voor kwalitatief goed onderwijs.

Nu willen we gewoon rust. Ons voorbereiden op een nieuw schooljaar en op vakantie gaan dadelijk, genieten van de zomer zonder bang te hoeven zijn dat er bij thuiskomst een proces verbaal op de mat ligt.

Op 29 april zegde de wethouder uw raad toe met ons in gesprek te gaan om de vertrouwensbreuk te herstellen. Verder zei hij toe in gesprek te gaan met het veld, waaronder in elk geval de Nederlandse Vereniging voor Thuisonderwijs (NVvTO), hoogleraar Karsten en andere partijen.

Er zijn twee gesprekken geweest met de NVvTO. De vereniging had een verkennende rol en geen mandaat om namens de ouders te onderhandelen. Het verloop daarvan heeft geresulteerd in onze brandbrief.

Twee van de ouders voerden op 29 mei een gesprek met de wethouder. Zij gingen er naar toe met de verwachting dat het een open gesprek zou worden, waarbij het mes van tafel zou worden gehaald. Helaas bleek dat de wethouder onverkort verder ging op de door hem ingeslagen weg. Dit heeft derhalve niet geleid tot een herstel van vertrouwen.

Noch voor de uitnodiging van februari, noch voor die van half juni, bestaat een wettelijke basis. Om die reden hebben de meeste ouders de nieuwe uitnodiging voor een gesprek vriendelijk doch beslist afgeslagen. Om hun goede wil te tonen, besloot één van de echtparen wel te gaan, zij het onder protest. Onze bange vermoedens over de aard van het gesprek werden meer dan volledig bewaarheid. De spreker na ons zal u daarover meer vertellen.

Beste mensen, het gaat hier in de kern van de zaak om gewetensvrijheid. Een groot goed, dat we moeten koesteren in dit land. Om die reden heeft de wetgever in de Leerplichtwet van 1900 de mogelijkheid ingebouwd voor vrijstelling van de inschrijfplicht bij bedenkingen tegen de richting. En blijkens de tekst van het artikel gaat het hierbij NIET slechts om een regeling voor protestanten in Limburg.

Het ondervragen van iemand op zijn geloofsovertuiging is bij mijn weten alleen geoorloofd in politiestaten als Noord-Korea. Het kan toch niet zo zijn dat uw raad de wethouder toestemming geeft voor dit soort ambtelijk gluren? Wij willen hier onder geen beding aan mee werken en onze rechtszekerheid op deze manier te grabbel gooien.

Dat de vrijstelling nu van rechtswege, dus zonder tussenkomst van een ambtenaar, tot stand komt, wordt door de voornemens van de wethouder de facto afgeschaft. De vrijstelling gaat afhangen van het oordeel van de leerplichtambtenaar. Hierdoor zijn wij aan deze ambtenaren overgeleverd en hebben we geen enkele rechtszekerheid meer.

Wij wijzen u er nogmaals op dat dit nieuwe, onwettige beleid grote landelijke implicaties zal hebben. Wanneer u de wethouder niet stopt, zullen wethouders en leerplichtambtenaren in den lande zich ook vrij voelen om gewetensbezwaarde ouders in hun gemeente te gaan vervolgen. Het landelijk proces van wetswijziging krijgt hierdoor een valse start.

Geachte raad, het is niet 'slechts' een verandering van een 'papieren exercitie' naar een gesprek, het is een juridische aardverschuiving. Van een regeling gebaseerd op grondrechten verwordt het tot 'permissie om thuisonderwijs te geven' bij de gratie van de ambtenaar. Verdwijnt de verbinding met onze grondrechten, dan wordt het voor staatssecretaris Dekker een fluitje van een cent om de afschaffing van artikel 5 onder b Leerplichtwet door de Tweede Kamer te krijgen. Dat raakt vele gezinnen in Nederland keihard. Wilt u dáár als raad uw medewerking aan verlenen?

De wapenspreuk van onze stad luidt: Sterker door strijd. Op landelijk niveau willen wij constructief meedenken, maar hier ter plaatse móeten wij ons als trotse Rotterdammers respectvol maar beslist blijven verzetten tegen de voorgestelde beleidslijn, omdat wij blijven staan voor onze gewetensvrijheid.